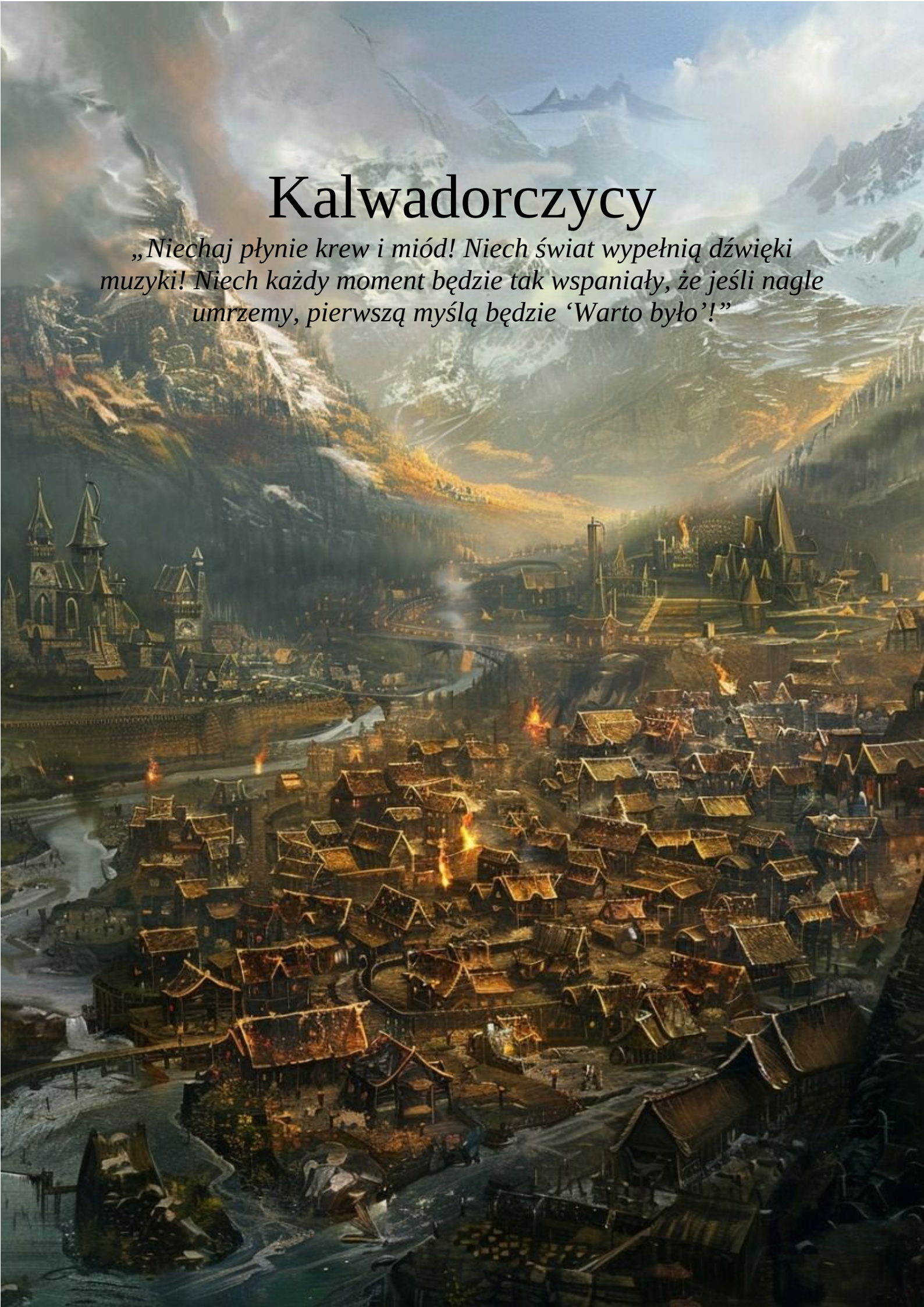

Kalwadorczycy

„Niechaj płynie krew i miód! Niech świat wypełni dźwięki muzyki! Niech każdy moment będzie tak wspaniały, że jeśli nagle umrzemy, pierwszą myślą będzie ‘Warto było’!”

Informacje podstawowe:

- Rasa – Ludzie(97%), Astriadzi(3%).
- Typ narodu – Boski (Stworzony przez bogów).
- Stworzyciel – Bezimienny Bóg.
- Wyznanie – Wielki Bóg Ciemności(46%), Bezimienny(42%), Bóg Wojny(12%).
- Liczebność – 10k-4mln (era ciemności), 4k-10mln(era światła), 10mln-15mln (era równowagi), 15mln-0(era upadku).
- Język – Kalwadorski.
- Charakterystyczne cechy wyglądu – Rude włosy, niebieskie oczy, jasna karnacja.
- Narodowa broń — Topory, kusze.
- Narodowy instrument – Lutnia, róg
- Herb – Dwa skrzyżowane topory na czerwonym tle.
- Najczęstszy charakter – Chaotyczny dobry, chaotyczny neutralny
- Epitety opisujące – Emocjonalni, impulsywni, intensywni.

Wstęp:

Kalwadorczycy zostali stworzeni przez Bezimiennego Boga jako naród uosabiający „euforyczne szczęście”. Zapewne dlatego uwielbiają oni dobrą zabawę, prowadzą bardzo intensywne życie i są momentami nieprzewidywalni. Wielki Bóg Ciemności jednakże zasiał w Kalwadorczykach „nasiono mroku”, popychając ich w o wiele bardziej okrutne i barbarzyńskie sfery...

Społeczeństwo:

Naród kalwadorski, z licznych historycznych powodów ma dwa oblicza: cywilizowanych mieszkańców żyznych i ciepłych dolin oraz barbarzyńskie górskie plemiona. I choć wszyscy kalwadorczycy uosabiają pewne wspólne cechy, to różnice są na tyle silne, iż wielu ludzi preferowałoby wyodrębnić dwa osobne narody.

Niezależnie od pochodzenia jednakże, wszyscy Kalwadorczycy uwielbiają wszelkiego rodzaju przyjemności życia. Dobre jedzenie, muzykę, zabawę... Cokolwiek pozwalającego im jak najintensywniej doświadczyć rzeczywistości. Dlatego też mają oni prawdopodobnie największą ilość świąt ze wszystkich narodów, aby ciągle była okazja do dobrej zabawy.

Przyjemności te jednak, z perspektywy osób obcych bardzo często idą za daleko i popadają w czysty hedonizm. Stąd zresztą Kalwador jest narodem o najwyższym współczynniku alkoholizmu, otyłości czy nawet narkomanii.

Kalwadorczycy nie cierpią wszelkiego rodzaju zasad, regulacji i praw, wierząc szczerze, że każdy powinien decydować sam na siebie, a ewentualne konflikty mają rozwiązać zwaśnione strony, tak jak mają na to ochotę. W efekcie nie sposób uznać kalwadorskiego społeczeństwa za spokojne...

Kalwadorczycy to w większości osoby bardzo towarzyskie, otwarte i chętne do wspólnego spędzania czasu. To prawdopodobnie jedna z niewielu rzeczy, która sprawia, iż ostatecznie są w stanie się między sobą jakoś dogadać.

Z krajowego punktu widzenia, władza i porządek społeczny jest w Kalwadorze trochę w stanie rozpadu. Każda miejscowość rządzi się w zasadzie sama przez lokalną społeczność, a podstawowe społeczne zadania są w dużej części zaniedbywane. Z tego powodu dla przykładu Kalwador posiada najgorsze drogi albo najbardziej zaśmiecone miasta.

Władza:

Technicznie na szczycie władzy kalwadorskiej stoi król lub książę. W praktyce jednakże rzadko się zdarza, aby miał on kontrolę nad swoimi poplecznikami i jedynie dowodzi największym z miast oraz ewentualnie usiłuje przekonać (często siłowo) społeczeństwo do swoich decyzji politycznych typu wojna czy też sojusz.

Cywilizowane doliny:

Kalwadorczycy pochodzący z dolin, dzięki wpływom z innych narodów (głównie Kaistlanii i Warderlonu) są o wiele bardziej cywilizowani od swych górskich kuzynów. Owszem, wciąż bywają nieprzewidywalni i impulsywni, ale przynajmniej nie rozwiązują wszystkich konfliktów za pomocą przemocy. Skupiają się oni na tych bardziej pozytywnych intensywnych aspektach życia, takich jak biesiady, święta czy też muzyka. Potrafią też na tyle się razem zorganizować, aby w razie potrzeby obronić się przed ewentualnym najazdem plemion z gór.

Barbarzyńskie góry:

Kalwadorczycy pochodzący z gór są przyczyną stereotypów o „barbarzyńskich Kalwadorczykach”. Żyją oni podzieleni na setki niewielkich plemion, które wciąż walczą między sobą o dostępne zasoby, wszelkie problemy rozwiązując zazwyczaj za pomocą przemocy. To bardzo chaotyczne, brutalne społeczeństwo, które niewiele ma od siebie do zaoferowania świata, prócz miecza i topora.

Wielożeństwo i rozwiązłość seksualna:

Kalwadorczycy szukają w życiu intensywności i przyjemności. Nic więc dziwnego, że analogiczne spojrzenie mają na miłość. Z punktu widzenia ich kultury „im więcej, tym lepiej”, dlatego często poszukują oni wielu partnerów, a wielożeństwo jest u nich bardzo powszechne. Technicznie może i dotyczy wyłącznie mężczyzn, ale przytłaczająca większość jakichkolwiek związków jest tam otwarta, tak aby nikogo nie ograniczać. Czy to męża, czy żony.

Podobnie Kalwadorczycy patrzą na seksualną sferę życia, skąd zresztą wzięły się słynne kalwadorskie orgie. Owszem, dla Kalwadorczyków seks jest czymś lekkim, co nie powinno (jak w zasadzie większość rzeczy wg nich) nieść ze sobą dużych konsekwencji. Otwartość związków to jedno, ale zdarzają się nawet dość powszechnie sytuacje, że jakieś rodziny na dłuższe okresy wymieniają się partnerami dla „urozmaicenia”.

Sytuacja ma się trochę inaczej w barbarzyńskich górach, gdzie liczba żon jest oznaką statusu mężczyzny i wojownicy czy też całe plemiona walczą między

sobą o kobiety niczym o jakieś trofeum.

Magia krwi i preferencja technologii:

Z powodów historycznych Kalwadorczycy ogólnie nie przepadają za magią, nie licząc może ich narodowej Magii Krwi, która powstała i jest powszechna wyłącznie w ich kraju.

Kalwadorczycy jednakże to w większości osoby bardzo praktyczne, lubiące kombinować i próbować nowych rzeczy. W efekcie, choć wydaje się, że to do nich zupełnie nie pasuje, są narodem o najlepiej rozwiniętej „mechanicznej” części technologii. Można to szczególnie dostrzec w miastach.

Kwiat Mroku i Krwi:

Nie sposób opisać kultury kalwadorskiej, nie wspominając o trwającej setki lat wojnie domowej między Kalwadorem Północnym czczącym Boga Ciemności, a Kalwadorem Południowym, czczącym Bezimiennego. Konflikt ten wycisnął silne piętno na mieszkańcach całego Azenteru i trwale zakorzenił się w kalwadorskim społeczeństwie. To właśnie w nim ginęły miliony górskich wojowników, skrzętnie manipulowanych przez księcia jednej czy drugiej strony, tak aby odwieść ich uwagę, od żyznych dolin. To właśnie przez tę wojnę Kalwadorczycy uważają przemoc za normalną metodę rozwiązywania problemów. Kwiat Mroku i Krwi trwa i trwa... już w zasadzie nie dlatego, że jedna strona nie jest w stanie pokonać drugiej, ale dlatego, że Kalwadorczycy zaakceptowali ją jako coś stałego i oczywistego...

Kontakty z innymi narodami – Kalwador Północny:

- Warderlon – Pozytywne nastawienie. Przez wieki istnieli jako sojusznicy. Ponadto Warderlon miał wielki wpływ na kształtowanie się kultury Kalwadoru Północnego.
- Shandarianie – Neutralne nastawienie. Podejście Kalwadorczyków zupełnie różni się od Shandariańskiego, ale nigdy żaden z narodów nie próbował narzucić czegoś drugiemu.
- Kalwadorczycy Południowi – Wrogie nastawienie. Odwieczny przeciwnik, którego należy pokonać.
- Daraheńczycy – Wrogie nastawienie. Daraheńczycy są sojusznikami Kalwadoru Południowego.

Brak szczególnych kontaktów z pozostałymi narodami.

Kontakty z innymi narodami – Kalwador Południowy:

- Warderlon – Negatywne nastawienie. Warderlon jest sojusznikiem Kalwadoru Północnego.
- Shandarianie – Neutralne nastawienie. Podejście Kalwadorczyków zupełnie różni się od Shandariańskiego, ale nigdy żaden z narodów nie próbował narzucić czegoś drugiemu.

- Kalwadorczycy Północni – Wrogie nastawienie. Odwieczny przeciwnik, którego należy pokonać.
- Daraheńczycy – Pozytywne nastawienie. Sąsiedzi i odwieczni sojusznicy, którzy ramię w ramię walczą przeciwko Kalwadorowi Północnemu.

Brak szczególnych kontaktów z pozostałymi narodami.

Imiona i nazewnictwo:

Kalwadorczycy stosują w imionach i nazewnictwie raczej średniej długości wyrazy. Ich język jednak jest dość twardy i dominują w nim spółgłoski „w” oraz „r”.

Religia:

Kalwadorczycy nie są zbyt religijnym narodem, a religia sama w sobie jest tam raczej wykorzystywana jako narzędzie, umożliwiające władcom nastawianie społeczeństwa przeciwko wrogowi w Kwiecie Mroku i Krwi. Większość prawdziwych kapłanów ma tam raczej trudne życie i albo się jakoś dostosowuje, albo realizuje cele swego boga po kryjomu.

Cytaty na temat Kalwadorczyków u innych narodów:

- „Czasami się człowiek zastanawia, jakim cudem Kalwadorczyków jest tak dużo. A potem jakiś kalwadorski znajomy od niechcienia wspomina, że urodziło mu się jego trzydzieste czwarte dziecko...”
- „Nigdy nie idź na imprezę z Kalwadorczykiem. No, chyba że naprawdę Cię nie obchodzi co się z Tobą stanie”
- „Możemy podziękować bogom, za to, że otoczyli Azenter morzami. W innym przypadku zapewne Kalwadorczycy w końcu zaludniliby cały świat, przytłaczając wszystkich swoją liczebnością oraz rozwiązłą kulturą”
- „ ♪ Dzicy wojownicy... Kalwadorczycy! ♪ Gdy przyjdzie czas, z czystej nienawiści, runą na nas, walcząc do ostatniej kropli krwi! ♪ ”